

عنوان مقاله:

دسته بندی انواع بادگیرها و رابطه فضایی با بخش تابستان نشین و راهکارهایی اصلاحی (یزد)

محل انتشار:

اولین همایش اقلیم، ساختمان و بهینه سازی مصرف انرژی (بارویکرد توسعه پایدار) (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محبوبه پور احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد، یزد، ایران

سید محمد حسین آیت اللهی - استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

یزد، یکی از شهرهای کویری ایران است که در منطقه اقلیمی گرم و خشک ایران قرار گرفته است. از دیرباز معماران این دیار، از روش های مختلفی برای همسازی با این شرایط نامساعد بهره جسته اند که یکی از این ابداعات، استفاده از بادگیر بوده است. با گذشت زمان، شیوه های زندگی نیز دستخوش تغییر شده اند و مردم به تدریج از بافت سنتی به بخش جدید شهر مهاجرت نموده اند. افرادی که مجبور به ماندن شده اند، محیط زندگی خود را بر اساس شیوه های زندگی مدرن تغییر داده اند. بادگیر که جزء جدایی ناپذیر خانه های سنتی یزد بوده است، به تدریج عملکرد خود را از دست داده و امروزه تنها به عنوان یک نماد یا عنصر تزئینی از آن استفاده می شود. بخش تابستان نشین خانه ها که در ارتباط با بادگیر بوده اند، نیز کارکرد خود را از دست داده و عملاً تبدیل به یک انباری شده اند. این امر به دلیل ترویج استفاده ارزان و آسان از انرژی کولرهای آبی بوده است که جایگزین استفاده از سرمایش طبیعی بادگیر بوده است. این مقاله با هدف باز کارآیی نقش باد گیرها و عملاً بخش تابستان نشین و در تداوم تحقیقات پیشین، با دسته بندی انواع بادگیرها در یزد رابطه نقش تهویه و خنک کنندگی با فضاهای بخش تابستان نشین را بررسی و راهکارهای معمارانه و فنی اصلاح در بهینه سازی نقش بادگیر را ارائه می دهد. بنابراین پس از معرفی بادگیر دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد (خانه رسولیان) و اصلاحات انجام شده، دو خانه مرتاض و کرمانی که معرف تیپ های دیگر رابطه بادگیر با فضاهای معماری هستند معرفی و راهکارهای باز کارایی آنها ارائه می گردند

کلمات کلیدی:

بادگیر، تابستان نشین، باز کارایی، مکش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/126628>

